

Neděle 7.4.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Lk 24,13-35: Velikonoční divy a dary

K Velikonočním svátkům patří tradičně výlety, návštěvy a chalupy. Zvláště rodiny z měst pravidelně opouštějí své domovy a hledají odpočinek, změnu a osvěžení na venkově a v přírodě. V pondělí Velikonoční se pak všichni vracejí v kolonách domů, do Prahy, aby zase zpátky „vpluli“ do koloběhu každodenního života. Řada z vás má tuto zkušenost znovu za sebou a doufám, že jste se na svých výletech mimo Prahu osvěžili a nadechli čerstvého vzduchu. Velikonoce mají ovšem především duchovní obsah a vedou nás k Ježíši Kristu.

1. Po Velikonocích a na cestě

Lukáš zapsal ve svém evangeliu příběh 2 mužů, kteří to měli o Velikonocích obráceně: z vesnice Emausy se vypravili do města Jeruzaléma. Podle evangelia to byli Kleofáš a snad, jak říká tradice, Ježíšův strýc. Patřilo to k povinnostem židovských věřících, že slavili aspoň některé z hlavních svátků ve svatém městě. Podobně jako ti 2 se do Jeruzaléma vypravily desetitisíce poutníků z různých míst.

V našem příběhu je zrovna velikonoční neděle odpoledne a oba muži se vracejí domů. Jsou plni dojmů a zážitků a cestou si o tom všem povídají. O tom, co je zaměstnává, se dozvídáme zajímavým způsobem. V jednu chvíli se k nim přidává Ježíš, ale oni Ho nepoznávají. Ježíš se zapojuje do jejich rozhovoru a oni Mu otevírají své srdce. Strašně se diví tomu, že byl v Jeruzalémě stejně jako oni a neví, co se tam stalo?! Jemu, Ježíši, vyprávějí plní bolesti a zklamání Jeho vlastní příběh, jak Ho poznali a zažili sami. Vyprávějí Mu o Jeho životě, o službě lidem i o tragickém konci Jeho života. Mluví o tom jako o minulosti, která se nevrátí, mluví o Ježíšovi jako o naději, která zhasla. Spolu s dalšími lidmi vkládali do Ježíše velké naděje. „*A my jsme doufali, že On je ten, který má vykoupit Izrael.*“ A teď je všechno pryč!

Tak nějak vypadá víra v Ježíše bez Vzkříšeného Krista! Učedníci nerozumí, proč Boží služebník plný lásky k lidem, který se mohl klidně stát duchovním vůdcem Izraele, musel skončit jako nejhorší zločinec. Naposledy viděli Ježíše na kříži, možná byli u Jeho hrobu. Dál se nedostali. Z toho je vidět, že nestačí znát Ježíšův příběh. Je třeba se ještě setkat se Vzkříšeným Pánem a uvěřit v Něho. Jinak se duchovně a ve víře nikam nepohneme a zůstanou nám jen vzpomínky a zklamání....Pán Ježíš coby neznámý pocestný vysvětluje zmateným učedníkům, jak mají rozumět Jeho utrpení a smrti. „*Jak jste nechápaví! Proč jednoduše nevěříte tomu, co už kdysi dávno přinášeli proroci?*“.

2. Setkání s Ježíšem

Setkání s Ježíšem, které nám přibližuje ve svém evangeliu Lukáš, je docela prosté a obyčejné. Není to žádná duchovní extáze, ani zjevení nebo mystická zkušenost. Je to „biblická hodina“, je to výklad biblických výroků a zaslíbení z těch nejpovolanějších úst. Učedníci z Emaus naslouchají Ježíšovu kázání, které začíná někde u Mojžíše a zastavuje se u všech proroků a nestačí se divit. Otevírají se jim oči a oni začínají chápat. Ježíšovo slovo se dotýká jejich srdce, posiluje jejich víru a probouzí v nich novou naději. Ježíšovo vyučování uzdravuje jejich srdce a jejich smutek se obrací v radost. Naplno si to uvědomují ve chvíli, kdy se všichni 3 posadili ke stolu a Ježíš bere chléb, modlí se a rozdává jídlo. To byl okamžik, kdy konečně poznávají

v pocestném svého Pána! On se jim dal poznat a oni vědí, že žije, že vstal z hrobu a ze smrti! Jejich život dostává novou perspektivu. Od této chvíle vědí, že Ježíš je s nimi, i když Ho nevidí, vědí, že je doprovází, i když jinak než dříve. To už je ovšem poznání a zkušenost jiného druhu, je to poznání víry, které je darem od Boha. Od Kristova vzkříšení už budou věřící poznávat Pána Ježíše jenom tímto způsobem, vírou a srdcem.

Velkou pomocí při poznávání Boha a Ježíše Krista je Bible, četba Bible, výklad Bible. Tak to prožili učedníci na cestě do Emaus, když jim Ježíš otevíral vhléd do Písma, podobně se otevírají oči africkému ministroví financí, kterému vysvětluje prorocké poselství diakon Filip. Myslím, že to někdy podceňujeme. Známe Bibli, myslíme si, že už všemu rozumíme a nějaká biblická hodina nás už „nevzrušuje“. Pokud si máme odnést něco z příběhu evangelia, pak by to mělo být nové ujištění o tom, že Bible, Písmo svaté je pravým základem naší víry a naděje. Pokud hledáme jako křesťané novou radost, posilu ve víře a nový výhled pro svůj život, potřebujeme se vrátit jednak ke Kristu, ale také k Bibli. Tam to všechno je! V ní se nám dává poznat náš Bůh a Zachránce Ježíš nově, pokaždé jinak. Cesta k hořícímu srdci vede i dnes stejně jako kdysi přes osobní setkání se živým Pánem a přes biblické poselství.

3. Vzkříšený Ježíš a my

Příběh dvou vesničanů z Emaus není obyčejným příběhem ze staré knihy. Je v něm poselství pro všechny generace hledajících a pochybujících. Je to svědectví o živém Kristu, který se ve své lásce, ve svém zájmu o nás nezměnil a podobným způsobem jako tenkrát je i nám dnes nablízku. Vstupuje do našeho života, do našeho hledání a našich zápasů a chce nám pomoci. Ujímá se nás v naší bezradnosti i bídě a dává se nám poznat jako Pán, který nám rozumí a který stačí na všechno. Přichází, aby nám otevřel oči a zapálil srdce. To se může stát kdykoliv, nejen o Velikonocích. Jak to máme my?

Možná, že někdo prožil o Velikonocích nový začátek s Ježíšem anebo obnovu své víry. Možná, že jsme nově porozuměli tomu, proč Pán Ježíš zemřel. Uviděli jsme hloubku svého hříchu, tvrdost svého srdce, skryté sklony a svou neposlušnost a pochopili, kde všude potřebujeme Boží pomoc. - Možná jsme prožili nové ujištění o tom, že Pán je živý a mocně jedná. Začali jsme se modlit s větší důvěrou v Boží lásku a s novou nadějí, že se v našem životě může něco změnit. - A třeba se někomu přihodilo něco podobného jako učedníkům z Emaus: rozhořelo se jeho srdce, když slyšel evangelium, když spolu s dalšími oslavoval Pána a přijímal Boží dary u sv. Večeře Páně. Prožil u toho, jak málo dosud děkoval za Boží spásu a za nový život a pochopil, že ho Pán Ježíš chce vést dál a že má pro něho úkol. To všechno jsou zkušenosti a změny, které Ježíš Kristus působí svou mocí. Ta Boží moc, která probudila Krista ze smrti, je velká moc. Dokáže divy také v lidských životech. Jen se nesmíme uzavírat působení Boží milosti. Život s Ježíšem je plný změn a nových zkušeností. To my se někdy tak snadno spokojíme s tím, co jsme už přijali a brzy ustrneme na určitém stupni poznání Boží lásky. A to je škoda. - Pán Ježíš Kristus nejedná v lidských životech jen o Velikonocích. On je s námi i dnes a chce se s námi setkat. Každé setkání s Ježíšem má velkou sílu a může nás měnit. Kromě hořícího srdce a nové naděje působí ještě něco dalšího: *uvádí do pohybu*. Učedníci z Emaus se po 3 hodinách cesty vracejí zpátky do Jeruzaléma. Vědí, že jejich přátelé tam jsou smutní, plni bolesti a zklamání. Setkání s Pánem a nová jistota víry jim nedovolí, aby zůstali doma. Spěchají a ujišťují ostatní „*Pán byl opravdu vzkříšen*“. Zpráva o Ježíšově vítězství nad smrtí dává smysl naší víře, lásce i naději. To je ta nejlepší motivace k novému životu, misii a diakonii. Půjdeme za lidmi s dobrou zprávou?

Bronislav Kaleta